

Τρίμηνη έκδοση του Συλλόγου
Τερψιθεατών Ναυπακτίας

Χρόνος 32ος
Αριθμός φύλλου 133
Απρίλιος - Μάιος -
Ιούνιος 2021

Γραφεία:
Γλάδστωνος 10 - 106 77 Αθήνα
Τηλ. - Fax: 210 38.22.513

Δικτυακός τόπος:
<http://www.terpsitheia.net>
Διεύθυνση ηλεκτρονικού
ταχυδρομείου: terpsith@otenet.gr

ΕΠΙ ΤΕΛΟΥΣ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΕΣ

Αγαπητά μας μέλη

Λόγω των έκτακτων μέτρων, του κοινωνικού αποκλεισμού εξ αιτίας της πανδημίας του covid-19, αναβάλαμε τις αρχαιρεσίες, οι οποίες θα λάβαιναν χώρα τον Μάρτιο του 2020. Ο χρόνος που μεσολάβησε ήταν πολύ δύσκολος για όλους. Συνάνθρωποί μας και μέλη χάθηκαν, άλλοι έμειναν παράλυτοι, επιχειρήσεις καταστράφηκαν. Συμπολίτες μας έμειναν άνεργοι και πολλοί έσβησαν νικημένοι όχι από τον Κορωνοϊό, αλλά από άλλες ασθένειες, που δεν μπόρεσαν να ιάσουν λόγω του κατακλυσμού των νοσοκομείων από την πανδημία. Πολλοί μάλιστα υπέστησαν νευρικό κλονισμό από τον κοινωνικό αποκλεισμό. Ο Σύλλογός μας παρ' όλα αυτά τα προβλήματα άντεξε, συνεχίζοντας να διοικείται από το απερχόμενο Διοικητικό

Συμβούλιο, επικοινωνώντας με τα μέλη μέσω της Εφημερίδας και μέσω των τηλεπικοινωνιακών συσκευών. Τώρα έχοντας περάσει ένας χρόνος, με την σταδιακή άρση των περιοριστικών μέτρων πρέπει να συνεχίσουμε τον βίον μας κανονικά. Έτσι το Διοικητικό

Συμβούλιο του Συλλόγου Τερψιθεατών συνήλθε με τηλεδιάσκεψη, όπως έπραττε καθ' όλο το διάστημα του αποκλεισμού (Lockdown) και αποφάσισε να γίνουν οι αρχαιρεσίες στις 18 Σεπτεμβρίου 2021. Φυσικά σε συνεννόηση με το Δ.Σ. ας φροντίσουμε να λάβουμε μέρος στις αρχαιρεσίες, είτε ως συντονιστές, είτε ως απλά μέλη. Αξίζει και είναι απαραίτητη η ύπαρξη του Συλλόγου σε αυτά τα δύσκολα χρόνια. Είμαστε ευγνώμονες προς το απερχόμενο Δ.Σ. για την υπομονή τους στην παράταση της θητείας των.

ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ
ΣΥΛΛΟΓΩΝ
ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΕΚΛΟΓΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ
ΠΡΟΣ: ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥΣ

ΘΕΜΑ: ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΕΚΛΟΓΩΝ

Σε επικοινωνία που είχαμε με την Περιφέρεια Αττικής ενημερωθήκαμε ότι δεν θα δοθεί άλλη παράταση για τα Διοικητικά Συμβούλια των Συλλόγων που έχει λήξει η θητεία.

Η Περιφέρεια μάς ενημερώνει ότι όλοι οι Σύλλογοι που είναι σε παράταση λόγω λήξης της θητείας τους πρέπει οπωσδήποτε έως 30 Ιουνίου 2021 τα Δ.Σ. τους να προκηρύξουν εκλογές, οι οποίες λόγω της πανδημίας και της δυσκολίας προσέλευσης των μελών τους κατά τους θερινούς μήνες, μπορούν να διενεργηθούν τον Ιούλιο ή τον Αύγουστο, και το αργότερο έως 30 Σεπτεμβρίου 2021.

Για το Κεντρικό Συμβούλιο

Η Πρόεδρος: Δήμητρα Δημαδάμα

Η Γραμματέας: Ιωάννα Πια

Η Τερψιθεά από ψηλά

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΚΑΙ ΤΟ Δ.Σ.
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΕΡΨΙΘΕΑΤΩΝ
ΣΑΣ ΕΥΧΟΝΤΑΙ ΚΑΛΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ!

ΟΙ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Λόγω της πανδημίας του Κορωνοϊού και των περιοριστικών μέτρων, και οι φετινές εκδηλώσεις πιθανόν δεν θα πραγματοποιηθούν. Σε περίπτωση αλλαγής των συνθηκών, θα γίνει ενημέρωση από τα μέλη του Δ.Σ.

ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ

Από τον εορτασμό του Αγίου Πνεύματος
στο εκκλησάκι της Αγίας Τριάδας.

Από τον εορτασμό του Αγίου Ιωάννου Προδρόμου
στο εκκλησάκι της Πάνω Γειτονιάς.

ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ ΕΤΕ
ΑΡ. ΛΟΓΑΡ. 155/296151-20
IBAN: GR600110155000015529615120
Κωδ. SHIFT Τράπεζας (BIC): ETHNGRAA

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΜΕ ΤΟ Δ.Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ ΑΝΟΙΧΤΟ ΑΠΟ ΤΙΣ 18:00 - 21:00 ΕΚΤΟΣ ΣΑΒΒΑΤΟΚΥΡΙΑΚΑ
ΓΛΑΔΣΤΩΝΟΣ 10 ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ - ΤΗΛΕΦΩΝΟ & FAX 210 3822513 - E-mail: terpsith@otenet.gr

ΤΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΟΥ Δ.Σ.

1. ΤΣΑΝΤΙΛΗΣ ΑΘ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ (Πρόεδρος):.....	2109516297	6932648485
2. ΣΑΛΟΥΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ (Αντιπρόεδρος):.....	2106016478	6932900696
3. ΚΑΤΣΑΚΟΥΛΑ ΧΡΥΣΑ (Γεν. Γραμματέας):.....	2109955926	6945337149
4. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ Ν. ΚΩΝ/ΝΟΣ (Ταμίας):.....	2634053197	6973049067
5. ΑΥΛΟΓΗΤΟΣ ΣΠΥΡΟΣ (Βοηθός Ταμίας):.....	2109955926	6942972871
6. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ (Εφορός):.....	2634025234	6984332277
7. ΓΚΟΛΙΑΣ ΑΘ. ΚΩΝ/ΝΟΣ (Βοηθός Εφόρου):.....	2106541367	6972359880

ΘΕΡΜΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Προκειμένου να συμπεριλαμβάνουμε στη στήλη ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ όλες τις κοινωνικές ειδήσεις (βαπτίσεις, αρραβώνες, γάμους, πένθη, επιτυχίες, δωρεές κ.ά), παρακαλούμε να μας ενημερώνετε, γιατί είναι αδύνατο να τις γνωρίζουμε με λεπτομέρειες. Μπορείτε να τηλεφωνείτε ή να στέλνετε φαξ στο 210-38.22.513 ή να στέλνετε ηλεκτρονικό μήνυμα (e-mail) στη διεύθυνση terpsith@otenet.gr.

Η Συντακτική Επιτροπή

Η ΤΕΡΨΙΘΕΑ

"φωρές και ψίδυροι"

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ - ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ - ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΤΕΡΨΙΘΕΑΤΩΝ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ

Εκδότης - Διευθυντής - Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο:

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΘ. ΤΣΑΝΤΙΛΗΣ

Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου Τερψιθεατών Ναυπακτίας

Γραφεία: Γλάδστωνος 10, 10677 ΑΘΗΝΑ, τηλ. & Fax: 210-38.22.513

Δικτυακός τόπος: <http://www.terpsitheas.net>,

Διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου: terpsith@otenet.gr

Εκδοτική Παραγωγή: **ΣΑΪΤΣΗΣ** Τηλ.: 210-34.76.090

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ήταν ακόμα έφηβος
και το χωριό θ' αφήσει,
σε κάποια πόλη του Μωριά
δουλεύει για να ζήσει.

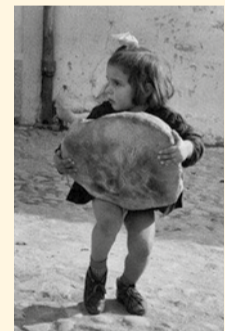
Σε φούρνο ζύμωνε ψωμί
με το αφεντικό του,
και κάποια μέρα άνοιξε
τον φούρνο τον δικό του.

Καλά πηγαίνει η δουλειά
τι άλλο να προσμένει,
απ' το χωριό παντρεύεται
μια κόρη προκομμένη.

Όμως αρρώστησε βαριά
και πρόσταξε η μοίρα,
παιδί ν' αφήσει ορφανό
και τη γυναίκα χήρα.

Η χήρα πήρε σύνταξη
και το αποφασίζει,
θα πάρει το παιδάκι της
και στο χωριό γυρίζει.

Και τώρα κάθε Κυριακή
που έχει λειτουργία,
μια λειτουργία με το παιδί
στέλνει στην εκκλησία.

Μια Κυριακή που ο μικρός
τη λειτουργία πηγαίνει,
δύο φτωχογειτονόπουλα
την έχουνε στημένη.

Προτού προλάβει να τα δει
τον περιτριγυρίζουν,
αρπάζουνε τη λειτουργία
και την καταβροχθίζουν.

Η χήρα που δεν έπαψε
τον άντρα της να κλαίει,
τον βλέπει μεσ' στον ύπνο της
να φτάνει και να λείπει.

Μου 'στειλες τόσες λειτουργιές
γυναίκα μου σπουδαία,
μα μόνο μία έλαβα
εχθές, την τελευταία.

Βαγγέλης Πετρόπουλος

Σίσσυ Ι. Κοζώνη
 Ιατρός – Βιοπαθολόγος
 Διευθύντρια Αιμοδοσίας
 στο Μαιευτήριο «ΕΛΕΝΑ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ»
 κόρη του Στρατηγού Τεχνικού Σώματος
 Ιωάννου Κ. Κοζώνη
 Μηχανολόγου - Ηλεκτρολόγου

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΕΣ ΤΡΟΦΙΚΕΣ ΔΗΛΗΤΗΡΙΑΣΕΙΣ

Η μόδα των τροπικών ταξιδιών, ο τουριστικός συνωστισμός στα θέρετρα που συντελεί στην κακή ποιότητα των προσφερομένων τροφών, τα συχνά αεροπορικά ταξίδια με τα φαγητά του κέτεριγκ, περικλείουν ένα σημαντικό υγειονομικό κίνδυνο που μπορεί να μην είναι κατά κανόνα απειλητικός για τη ζωή, σίγουρα όμως χαλάει μερικές πολύτιμες ημέρες των διακοπών.

Πολύ συχνά χρησιμοποιείται ο όρος τροφική δηλητηρίαση.

Σαν τροφική δηλητηρίαση χαρακτηρίζεται ένα σύνδρομο που εκδηλώνεται με διάρροια, ανορεξία, ναυτία, έμετο και πυρετό. Τα συμπτώματα αυτά αρχίζουν απότομα και συνοδεύονται από κοιλιακούς πόνους. Ο ασθενής συνήθως αποκαθίσταται, έστω και χωρίς θεραπεία μέσα σε μία έως τρεις ημέρες.

ΑΙΤΙΑ ΤΡΟΦΙΚΩΝ ΔΗΛΗΤΗΡΙΑΣΕΩΝ

Πράγματι υπάρχουν πολλά μικρόβια, τοξίνες μικροβίων και ιοί που όταν αναπυχθούν στο φαγητό γίνονται αίτια τροφικής δηλητηρίασεως. Η ζέστη του καλοκαιριού αποτελεί ιδανικό παράγοντα για τον γρήγορο πολλαπλασιασμό τους.

Οι μικροοργανισμοί που ενοχοποιούνται για τις καλοκαιρινές τροφικές δηλητηριάσεις είναι η σαλμονέλλα, το κολοβακτηρίδιο, οι σιγκέλλες, ο σταφυλόκοκκος, το *Vibrio Parahaemolyticus*, ο βάκιλλος *ceruus*, κ.ά.

Επίσης, τα παράσιτα όπως λάμβλια και κρυπτοσπορίδια, καθώς και τους ιούς τύπου ρότα, που μπορούν να είναι αίτια γαστρεντερίτιδος.

Σε χώρες χαμηλής υγειονομικής στάθμης, πηγή μόλυνσεως μπορεί να είναι το νερό. Κυρίως η διάρροια προκαλείται από τα νωπά λαχανικά και τα φρούτα, τα θαλασσινά, τα γαλακτοκομικά προϊόντα και τα παγωτά.

«ΔΙΑΡΡΟΙΑ ΤΩΝ ΤΑΞΙΔΙΩΤΩΝ»

Πρόκειται για την συχνότερη οξεία γαστρεντερίτιδα που εμφανίζεται σε ταξιδιώτες τροπικών και ημιτροπικών χωρών αλλά και άλλων περιοχών. Αυτή παρουσιάζεται σε μεμονωμένα άτομα ή με μορφή μικρής επιδημίας. Είναι ελαφρά νόσος και δεν πρέπει να αγνοείται το γεγονός, ότι λόγω αλλοιώσεως των κακώς διατηρημένων τροφίμων παρουσιάζεται και στις Μεσογειακές χώρες και στην Ελλάδα.

Το αίτιό της είναι το εντεροτοξιγόνο κολοβακτηρίδιο. Η διάρροια των ταξιδιωτών προσβάλλει πολλούς τουρίστες κάθε χρόνο όταν υπάρχει σημαντική διαφορά στο κλίμα, τις κοινωνικές συνθήκες και το επίπεδο υγιεινής από τις αντίστοιχες συνθήκες που επικρατούν στον τόπο από όπου προέρχονται.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΗΣ ΤΡΟΦΙΚΗΣ ΔΗΛΗΤΗΡΙΑΣΕΩΣ

Ο ιατρός θα συστήσει αναπλήρωση των

υγρών από το στόμα (όπως νερό, τσάι, χαμομήλι) και αναπλήρωση των ηλεκτρολυτών με ελαφρά τροφή με αρκετό αλάτι. Χορηγείται εάν χρειασθεί αντιεμετικό, αντιπυρετικό, και αντιδιαρροϊκά φάρμακα, και πρέπει να ακολουθείται και μία σχετική δίαιτα για να επέλθει η ανάρρωση γρήγορα.

Αντιβιοτικά χορηγούνται μόνον κατόπιν εντολής του θεράποντος ιατρού.

ΠΡΟΛΗΠΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΤΑΞΙΔΙΩΤΕΣ ΤΟΥ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ

Η κυριότερη προφύλαξη είναι η αποφυγή των πιθανών πηγών μόλυνσεως, όπως υπόπτων γαλακτοκομικών προϊόντων, παγωτού, θαλασσινών, νωπών λαχανικών και φρούτων. Καλύτερα να καταναλώνεται εμφιαλωμένο νερό στις τροπικές και ημιτροπικές χώρες. Γενικώς οι ταξιδιώτες πρέπει να προσέχουν το φαγητό τους και το ποτό τους από άποψη καθαριότητας και ποιότητας.

ΟΙ ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΜΑΣ

✓ Η **Νικολίτσα-Αθηνά Καλλιαμβάκου** εισήχθη με υποτροφία στο Seton Hall University in South Orange, New Jersey U.S.A. και θα σπουδάσει Εγκληματολογία και Εκπαίδευση.

Η Εφημερίδα σε συχαίρει και σου εύχεται και εις ανώτερα.

Κ Ο Ι Ν Ω Ν Ι Κ Α

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

• Στις 11 Ιουνίου 2021, η Σπυριδούλα Αγγελολοπούλου σύζ. του Θεόδωρου Μπερούκα, γέννησε στο ιδιωτικό Μαιευτήριο Πατρών, ένα υγιέστατο αγοράκι.

Η Εφημερίδα εύχεται να τους ζήσει.

ΚΗΔΕΙΕΣ

• Στις 20 Ιανουαρίου 2021 απεβίωσε στην Αθήνα η Ελένη Τσεργά, το γένος Ανδρέα Κων. Αρβανίτη, σε ηλικία 100 ετών. Η νεκρώσιμη ακολουθία ετελέσθη στις 22 Ιανουαρίου 2021 στον Ιερό Ναό του νεκροταφείου Αγίας Μαρίας Ηλιούπολης, όπου και ετάφη.

• Στις 25 Μαΐου 2021 απεβίωσε στο Toronto του Canada, σε ηλικία 84 ετών, ο Γεώργιος Ανδρεόπουλος. Η νεκρώσιμη ακολουθία ετελέσθη στις 28 Μαΐου 2021 στον Ιερό Ναό του Προφήτη Ηλία και ετάφη στο St. John's Cemetery Mississauga Ontario.

• Στις 14 Ιουνίου 2021 απεβίωσε στο Toronto του Kanada, σε ηλικία 85 ετών, ο Δημήτριος Κοντοστεργίος, σύζυγος της Πηνελόπης Θανασέλου. Η νεκρώσιμη ακολουθία ετελέσθη στις 17 Ιουνίου 2021 στον Ιερό Ναό Προφήτη Ηλία Mississauga και ετάφη στο Meddowudle Cemetery, Mississauga.

• Στις 15 Ιουνίου 2021 απεβίωσε στην Αθήνα, σε ηλικία 62 ετών, η Αικατερίνη Αρβανίτη. Κατόπιν επιθυμίας της έγινε πολιτική κηδεία στις 17 Ιουνίου 2021 και η σορός της αποτεφρώθηκε στις 18 Ιουνίου 2021.

• Στις 20 Ιουνίου 2021 απεβίωσε στην Αθήνα, σε ηλικία 65 ετών, ο Βασίλειος Σκαλτσάς. Η νεκρώσιμη ακολουθία ετελέσθη στις 24 Ιουνίου 2021 στον Ιερό Ναό Αγίων Θεοδώρων του νεκροταφείου Μεταμόρφωσης Αττικής, όπου και ετάφη.

Η Εφημερίδα συλλυπείται τους οικείους.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

• Στις 28 Φεβρουαρίου 2021 ετελέσθη στον Ιερό Ναό του νεκροταφείου Αγ. Μαρίας Ηλιούπολης το 40ήμερο μνημόσυνο της Ελένης Τσεργά, το γένος Ανδρέα Κων. Αρβανίτη.

• Στις 11 Απριλίου 2021 ετελέσθη στον Ιερό Ναό Εισοδίων της Θεοτόκου, στο Γουδί, το 40ήμερο μνημόσυνο της Αγλαΐας Παναγιώτη Γκολιά.

• Στις 17 Απριλίου 2021 ετελέσθη στον Ιερό Ναό Αγίου Γερασίμου στα Ιλίσια, το ετήσιο μνημόσυνο του Ιωάννη Νικ. Ανδρεόπουλου.

• Στις 23 Μαΐου 2021 ετελέσθη στον Ιερό Ναό Προφήτη Ηλία, στο Παγκράτι, το 3χρονο μνημόσυνο του Σπύρου Δημ. Γκολιά.

• Στις 27 Ιουνίου 2021 ετελέσθη στον Ιερό Ναό Προφήτη Ηλία Mississauga το 40ήμερο μνημόσυνο του Γεωργίου Ανδρεόπουλου.

Η Εφημερίδα εύχεται να τους αναπαύσει ο Θεός.

ΠΑΝΑΓΙΑ, Η ΠΑΝΤΩΝ ΧΑΡΑ

Επιμελείται ο π. Νεκτάριος Ιωάννου Γκολιόπουλος, Ιερομόναχος της Ιεράς Μονής Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Ναυπάκτου

Ανάμεσα στα ιερά κειμήλια της Ιεράς Μονής Στροφάδων και Αγίου Διονυσίου, στη Ζάκυνθο, περιλαμβάνεται και η θαυματουργική εικόνα της Υπεραγίας Θεοτόκου «Η Πάντων Χαρά».

Η παράδοση αναφέρει ότι η αυτοκράτειρα Ειρήνη η Λασκαρίνα, περνώντας με το στόλο της από τη Ζάκυνθο, στάματσε στη νήσο των Στροφάδων και προσευχήθηκε στη Θεοτόκο να θεραπεύσει την αδελφή της. Η Θεοτόκος έκανε το θαύμα της και η αυτοκράτειρα στο ταξίδι της επιστροφής πέρασε από το νησί, ανάγγειλε το θαύμα στους Μοναχούς και τους υποσχέθηκε να τους βοηθήσει σε ό,τι ήθελαν. Εκείνοι της ζήτησαν να τους κτίσει το Μοναστήρι σε μορφή φρουρίου, για να προφυλάσσονται από τις επιδρομές των πειρατών. Η Ειρήνη εκπλήρωσε την ευσεβή επιθυμία των Μοναχών, οι οποίοι ευχαρίστησαν την Παναγία και θέλοντας να εκφράσουν την χαρά που τους έδωσε την ονόμασαν «Η Πάντων Χαρά».

Η Μαριάμ όπως ήταν το πραγματικό της όνομα, πριν εξελληνιστεί σε Μαρία, ήταν η μονακριβή κόρη ενός ηλικιωμένου ζευγαριού, της Άννας και του Ιωακείμ. Όλη τους την ζωή πάλευαν να αποκτήσουν ένα παιδί όμως δεν είχαν σταθεί τυχεροί. Αντίθετα ζούσαν σε καθεστώς κοινωνικής απομόνωσης, αφού οι άτεκνοι εκείνη της εποχή θεωρούνταν λίγο έως πολλοί καταραμένοι ή όχι ευλογημένοι από τον Θεό. Κατά την παράδοση η Αγία Άννα προσευχήθηκε στον Θεό δηλώνοντας πως αν της χάριζε ένα παιδί θα το αφιέρωνε σε Εκείνον. Λίγες μέρες μετά, ο αρχάγγελος Γαβριήλ επισκέφθηκε το ζευγάρι και τους ενημέρωσε πως οι προσπάθειες τους θα έχουν αποτέλεσμα και το παιδί τους θα είναι φορέας μιας ξεχωριστής αποστολής. Παρά το προχωρημένο της ηλικίας του ζευγαριού, τα λόγια του αγγέλου βγήκαν αληθινά και γέννησαν ένα όμορφο κορίτσι. Της έδωσαν το όνομα Μαριάμ, το οποίο σημαίνει βασίλισσα, κυρία αλλά και ελπίδα.

Όταν η Μαριάμ έγινε τριών ετών, οι γονείς της, τήρησαν την υπόσχεση τους και την οδήγησαν το Ναό του Σολομώντος, όπου την παρέλαβε ένας ιερέας ο οποίος δεν ήταν άλλος από τον Προφήτη Ζαχαρία, τον πατέρα του αγίου Ιωάννη του Προδρόμου. Η Παναγία έζησε 12 χρόνια στο Ναό, στα Άγια των Αγίων. Κατά τη διδασκαλία της Εκκλησίας αυτός που της έφερνε καθημερινά τροφή ήταν ο ίδιος ο Αρχάγγελος Γαβριήλ. Όταν ήρθε η ώρα να βγει από τον Ναό, οι ιερείς αποφάσισαν να την δώσουν σε κάποια

οικογένεια, δεδομένου πως οι γονείς της είχαν ήδη φύγει από τη ζωή. Τότε, γνωρίζοντας κατά την παράδοση, την ειδική αποστολή της Μαριάμ, βρήκαν έναν μεγάλο σε ηλικία άνδρα, τον Ιωσήφ, ο οποίος ήταν χήρος και πατέρας τριών παιδιών. Τέσσερις μήνες έμεινε κοντά στον Ιωσήφ, στη Ναζαρέτ, η Μαριάμ μέχρι να ξεκινήσει πλέον το θεϊκό σχέδιο.

Στη Ναζαρέτ την επισκέφθηκε ξανά ο Γαβριήλ όπου της είπε το ιστορικό: «Χαίρε κεχαριτωμένη, ο Κύριος μετά σου». Τότε έμαθε και η ίδια ποια ήταν η αποστολή της την οποία αποδέχτηκε με χαρά. Λίγους μήνες αργότερα ο Ιησούς γεννήθηκε και η μητέρα του ήταν πάντοτε κοντά του, ακόμη και την στιγμή της Σταύρωσης. Από το βιβλίο των Πράξεων των Αποστόλων γνωρίζουμε ότι η Παναγία παρέμεινε κοντά τους μέχρι την ημέρα της Πεντηκοστής. Η τελευταία συνάντησή της με τον αρχάγγελο που την συντρόφευε από τα τρία της χρόνια, έγινε τρεις μέρες πριν την κοίμησή της. Τότε ο Γαβριήλ την ενημέρωσε ότι πλέον ήρθε η ώρα, δίνοντας της μεγάλη χαρά αφού θα έβλεπε ξανά το παιδί της. Η παράδοση αναφέρει ότι την τρίτη ημέρα από την εμφάνιση του αγγέλου, λίγο πριν κοιμηθεί η Θεοτόκος, οι Απόστολοι δεν ήταν όλοι στα Ιεροσόλυμα, αλλά σε μακρινούς τόπους όπου κήρυτταν το Ευαγγέλιο. Τότε, ξαφνικά νεφέλη τους άρπαξε και τους έφερε όλους μπροστά στο κρεβάτι, όπου ήταν ξαπλωμένη η Θεοτόκος και περίμενε την κοίμησή της. Μαζί δε με τους Αποστόλους ήλθε και ο Διονύσιος Αρεοπαγίτης, ο Άγιος Ιερόθεος ο διδάσκαλος του Διονυσίου, ο Απόστολος Τιμόθεος, και άλλοι.

Όταν κοιμήθηκε, με ψαλμούς και ύμνους την τοποθέτησαν στο μνήμα της στη Γεθσημανή. Ο μοναδικός που δεν ήταν παρών στο γεγονός ήταν ο Απόστολος Θωμάς. Λέει η παράδοση πως όταν η νεφέλη, το σύννεφο δηλαδή, μετέφερε τον Θωμά στη Γεθσημανή συνάντησε την Θεοτόκο την στιγμή της ανόδου της στον ουρανό. Εκείνη του χάρισε την ζώνη της για να μπορεί να αποδείξει την συνάντησή τους. Όταν ο Θωμάς πήγε και εξιστόρησε το γεγονός στους υπόλοιπους Αποστόλους, άνοιξαν τον τάφο και είδαν πως το σώμα έλειπε. Η Παναγία όταν μπήκε στο Ναό ήταν τριών ετών. Έμεινε στο ιερό δώδεκα χρόνια. Τρεις μήνες αφού βγήκε από το ιερό μέχρι τον Ευαγγελισμό και εννέα μήνες κυοφορία, δεκαέξι ετών γεννά τον Χριστό. Έζησε με τον Χριστό τριάντα δύο χρόνους, άρα 48 ετών ζει την Σταύρωση, την Ανάσταση και την Ανάληψή Του. Έζησε μετά απ' την Πεντηκοστή άλλα έντεκα χρόνια και κοιμήθηκε στη Γεθσημανή, σε ηλικία 59 ετών.

π. Νεκτάριος

Ο Μήτσος... ο Επόπτης

Τον γνώρισα το Πάσχα του 1975, όταν για πρώτη φορά ήλθα στην Τερψιθέα με την αρραβωνιαστικιά μου Θεοδώρα (Ντόρα) και τον αείμνηστο πεθερό μου Κώστα Δημ. Παπαλιβερίου και φιλοξενηθήκαμε στο σπίτι της θείας Βασιλικής Μαραγδούλη. Τότε γνώρισα τον Μήτσο, τον εξάδερφο της Ντόρας, που διατηρούσε το μικρό του ραφείο, ράπτης άριστος ών, στη μικρή κοινωνία του ορεινού ωραίου Ναυπακτιώτικου χωριού. Μου έκαμε εντύπωση η φυσιογνωμία του: ψηλός, ωραίος, αρρενωπός, λεβέντης, σβέλτος κυρίως, μα... μογγιλάος! Κι όμως, λαλίστατος εν τη αλαλία του. Χαρακτηριστικός στο φέρσιμό του, τις κινήσεις του, όταν ήθελε να εκφραστεί, ενώ η γλώσσα του σώματός του πρόδιδε έναν νοήμονα άνθρωπο. Εάν δεν τον καταλάβαινες με το πρώτο, έβγαζε χαρτί και μολύβι και με κατάλληλες χειρονομίες και νοήματα σου ανέλυε με σχήματα και αριθμούς αυτά που ήθελε να σου πει. Οι συγχωριανοί, βέβαια, τον καταλάβαιναν αμέσως, εμείς που αργότερα επισκεπτόμασταν το χωριό τα καλοκαίρια, πολύ λιγότερο.

Αργότερα, όταν άνοιξε το καφενείο, το μεγάλο στέκι του χωριού στο δημόσιο δρόμο, αποτέλεσε το μεγάλο επόπτη όλου του χωριού και όχι μόνον. Γνώριζε το βίο

και την πολιτεία του καθενός, τα χαρμόσυνα και τα δυσάρεστα, τα νέα των Τερψιθεατών που ζούσαν και εκτός χωριού, στην ημεδαπή και την αλλοδαπή, τα σόγια, τα σπία, τις γειτονιές, τα σοκάκια και τα μονοπάτια, τα κτήματα των χωριανών και τις ρεματιές. Δεν υπήρχε περίπτωση να μην ήταν παρών σε κάθε χτίσιμο νέου σπιτιού ή ανακαίνιση, σε κάθε δημόσιο και ιδιωτικό έργο, σε κάθε νέα κατασκευή στο χωριό. Με τα αεικίνητα πόδια του όργωνε όλη την έκταση της Τερψιθέας και πέραν αυτής. Μέγας επόπτης, παντεπόπτης, θα έλεγα, ο Μήτσος. Και μάλιστα έκανε και

σωστές υποδείξεις, ακόμη και σε σπουδαγμένους, όταν παρατηρούσε ότι πήγαινε να γίνει κάτι στραβό. Μέχρι τα 89 του χρόνια ο Μήτσος ο κωφάλαος τα έκανε και τα «έλεγε» όλα. Τον θυμάμαι στα πανηγύρια του χωριού, τον δεκαπενταύγουστο, να περιέρχεται όλα τα τραπέζια, να χαιρετά και να «συνομιλεί» με όλους και να ανταλλάσσει ευχές. Και πίσω του να τον ακολουθεί η αγαπημένη του ξανθιά γάτα, που ένοιωθε κάθε νόημα που της έκανε, σαν άνθρωπος.

Τώρα, που στα 94 του χρόνια μας άφησε, σκέπτομαι ότι τέτοιοι χαρακτήρες, σαν τον Μήτσο, σπανίζουν και δύσκολα αντικαθίστανται. Όμως, την επόμενη φορά που θα 'ρθω στην Τερψιθέα και θα 'χει φύγει —μακάρι— ο επάρατος Κορωνοϊός, που μας έχει καίρια ταλαιπωρήσει, θα πάω στον τάφο του σιωπηλός και θα του πω «μυστικά» ότι η φυσιογνωμία, το ύφος και τα χαρίσματά του, θα μας είναι αισθητά για πολύν καιρό, γιατί ήταν σημείο αναφοράς για το χωριό του. Και μπορεί να μην τον ακούσω να μου μιλήσει, όπως έκανε άλλωστε όσα χρόνια έζησε, αλλά, με βεβαιότητα, εκείνος θα με ακούσει!

Σαλαμίνα 5.1.2021

Παύλος Αποστ. Φήμης

ΤΟ ΜΑΝΤΗΛΙ

Το μαντήλι, ανάλογα με τη χρήση, το ύφασμα, το μέγεθος, το χρώμα, τα κεντίδια και τα πλουμίδια, ακόμη και την περιοχή, έχει πολλά ονόματα.

Το μαντήλι του χεριού, το λεγόμενο ρινόμακτρο, άσπρο συνήθως για τους άνδρες και μεγαλύτερο, ενώ για τις γυναίκες είναι κεντημένο, χρωματιστό και μικρότερο.

Η ιστορία του μαντηλιού είναι πολύ παλιά. Κατ' άλλους, ξεκίνησε από την Περσία. Φυσικά, σήμερα, τα μαντήλια, τουλάχιστον της μύτης, έχουν αντικατασταθεί από τα χαρτομάντιλα, όπως και οι πετσέτες του φαγητού από τις χαρτοπετσέτες. Μέχρι και τα μέσα του περασμένου αιώνα, του 20ού, πολλά μαντήλια ήταν έργα τέχνης σπουδαία, όπως στο διήγημα του Γρηγορίου Ξενοπούλου «Το ζακυνθινό μαντήλι», εμπνευσμένο από μια λαϊκή ρίμα του νησιού του. Εκτός από το μονόγραμμα, που κεντούσαν οι κοπέλες, τα ρινόμακτρα ήταν στολισμένα με δαντέλες και πολύχρωμα κεντίδια και ήταν από πολύ λεπτά υφάσματα, όπως βατίστα, τούλι, μετάξι..

Φυσικά, στην προίκα τους, ετοιμάζαν δωδεκάδες μαντήλια, γιατί έπρεπε να προσφέρουν δώρα και στους συγγενείς του γαμπρού.

Τα μαντήλια που είχαν και έχουν ξεχωριστή θέση, ήταν τα μαντήλια της κεφαλής. Οι μαντήλες, τα λουσομάντηλα, όπως τα λέει ο λαός, ακόμα και του λαιμού, τα περίφημα φουλάρια, οι γυναίκες δεν έπαψαν ποτέ να τα χρησιμοποιούν.

Οι γυναίκες του χωριού μας, με τα μαντήλια του κεφαλιού είχαν μεγάλη σχέση. Όλες, νέες και ηλικιωμένες, φορούσαν μαντήλες. Οι νέες κάλυπταν το κεφάλι με τις περίφημες λευκές βαμβακέλες, οι οποίες ήταν αναπόσπαστο μέρος της καθημερινής τους φορεσιάς στις αγροτικές δουλειές, δεμένες με το «κοϊρούκι». Συνήθως οι παντρεμένες φορούσαν τις καφέ μαντήλες, τις λεγόμενες σκέπες, οι δε πενθούσες, νέες και ηλικιωμένες, φορούσαν μαύρες μαντήλες και, φυσικά, οι χήρες δεν τις έβγαζαν ποτέ όσο ζούσαν. Είναι γνωστές οι φράσεις στο χωριό μας, τότε φυσικά, τις περασμένες εποχές, τότε που και στη Ναύπακτο πήγαιναν με τα πόδια, με τις οποίες έδιναν την παραγγελία: «να μου φέρεις μια βαμβακέλα», που, φυσικά, ήταν λευκή, ή μια σκέπη, που ήταν καφετιά, ή ένα μαύρο μαντήλι κι ακόμα λίγο ύφασμα ντρίλι, για αντρικό παντελόνι, ή λίγες πήχεις (τότε χρησιμοποιούσαν τον πήχυ και όχι το μέτρο) αλατζά ή τσίτι για γυναικεία φορέματα καθημερινής χρήσης.

Φημισμένα μαντήλια, εκτός από τα ξενόφερτα, όπως τα βιενέζικα και των Ινδιών, ήταν τα παρισινά και τα καλαματιανά. Ακόμα και το τραγούδι, λέει: «σαν πας στην Καλαμάτα και 'ρθεις με το καλό, φέρε μου ένα μαντήλι, να δέσω στο λαιμό...». Όμως και ο αείμνηστος συμπατριώτης μας Γιάννης Γαϊτάνης, που εξέδιδε την εφημερίδα «Τα Νέα της Ρούμελης», είχε και το ακόλουθο ποίημα για το μαντήλι: «Βλάχα 'μ το μαντήλι σου το χρυσοκεντημένο / το βλέπουν τα βοσκόπουλα, φουντώνουντα όνειρά τους / Τσελιγκοπούλα του βουνού πώς το 'χεις υφασμένο / σε τί αργαλειό διασίδωνες κι έκαψες την καρδιά τους ...»

Σε μερικά μέρη της χώρας μας στόλιζαν με μαντήλια φανταχτερά τ' άλλα που χρησιμοποιούσαν η νύφη κι ο γαμπρός την ημέρα του γάμου τους.

Τα χρυσοκεντημένα «φακιόλια» με τις πούλιες, τις χάντρες και τα φλουριά, αληθινά ή ψεύτικα, αποτελούσαν απαραίτητο συμπλήρωμα στις ελληνικές φορεσιές. Σε πολλά μέρη της Μικρασίας με μαντήλια σκέπαζαν το «σινί» (ταψί) με τα γλυκά. Αυτά τα μαντήλια ήταν μεγαλύτερα, λεπτούφαντα και με χρυσοκλωστή ή ασημοκλωστή κεντημένα.

Το μαντήλι, πέρα από την πρακτική του χρήση, είναι συνυφασμένο και με διάφορες εκδηλώσεις χαράς, ακόμα και συμφωνίες εμπορικών συναλλαγών ή αρραβώνων, τα λεγόμενα «μαντηλώματα», ενώ έχουν συνδεθεί άρρηκτα και με τον ανθρώπινο πόνο. Το μαντήλι γίνεται, όπως αναφέρθηκε, σύμβολο πένθους σε θάνατο προσφιλών προσώπων και οι γυναίκες φορούν τα λεγόμενα μαύρα κρέπια και κρατούν χειρομάντηλα με μαύρη μπορντούρα. Στο χωρισμό, όταν φεύγουν δικοί μας άνθρωποι για τα ξένα, τους αποχαιρετούμε κουνώντας ένα μαντήλι. Η λαϊκή μας μούσα ποτέ δεν έπαψε να υμνεί το μαντήλι, όπως: «...περίμενα να 'ρθει ο καλός μου από την ξενητιά και 'κείνος μου 'στειλε μαντήλι χρυσομάντηλο...». Αλλού πάλι, τραγουδάει για τη νύφη, που σέρνει το χορό κρατώντας ένα άσπρο ή πολύχρωμο φανταχτερό μαντήλι και, ακόμα: «Άσπρη είσαι και άσπρη φαίνεσαι και άσπρη είναι η φορεσιά σου κι άσπρο μαντήλι (πέπλο) έδεσες τριγύρω στα μαλλιά σου...».

Από την αρχαιότητα το μαντήλι παρουσιάζεται στον ελληνικό χώρο με τ' αραχνούφαντα πέπλα της Αθηνάς. Ακόμα και στα παραμύθια, οι νεραϊδες παρουσιάζονται με λευκά και πολύχρωμα πέπλα, που τα 'πλεκαν στα μαρμαρένια αλώνια από τις βρυσομάνες και όταν κάποιος πρόφταινε ν' αρπάξει το πέπλο, δεν μπορούσε η νεραϊδα να φύγει (μαγνάδι).

Επίσης, η λαϊκή μας μούσα εξυμνεί το κεντημένο μαντήλι, το μοσχομυρισμένο και με μοσχοσάπυνο πλυμένο, το πολύχρωμο, το χρυσοκεντημένο, ακόμα και το «αρπαγμένο» μαντήλι από της νιας, της όμορφης κοπελιάς το κεφάλι.

Σ' ορισμένες περιοχές της χώρας μας και οι άνδρες έβάζαν και βάζουν πάνινες μαντήλες γύρω από τη σκούφια. Ακόμα και τα κασκόλ, μεταξωτά ή μάλλινα, που φορούν οι άνδρες, είναι ένα είδος μαντηλιού.

Η χρήση των μαντηλιών έπαιξε και παίζει ρόλο, ανάλογα και με τις κλιματολογικές συνθήκες κάθε τόπου.

Φυσικά το μαντήλι στην ελληνική λαογραφία είναι ανεξάντλητο.

Για τις γυναίκες, όμως, του χωριού μας, των περασμένων εποχών, τότε που οι αγροτικές και κτηνοτροφικές εργασίες απασχολούσαν τους κατοίκους, το μαντήλι του κεφαλιού ήταν απαραίτητο και, μάλιστα, στις δουλειές του καλοκαιριού.

Καλό καλοκαίρι!

Βασιλική Σαλούρου-Τροβά

ΠΑΣΧΑ ΣΤΗΝ ΤΕΡΨΙΘΕΑ

Φέτος δεν ήταν πολύς ο κόσμος που ήλθε στο χωριό μας για να γιορτάσει τις άγιες ημέρες του Πάσχα, λόγω του COVID-19. Ευχόμαστε να είμαστε όλοι καλά, και του χρόνου το πανέμορφο χωριό μας να μας υποδεχθεί

όλους, απελευθερωμένους από τη μάστιγα της εποχής, να γιορτάσουμε την Ανάσταση του Χριστού μας, και οι γειτονιές μας να ζωντανέψουν ξανά από κόσμο.

ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Αλήθεια, τι σχέση έχει το περιβάλλον-φύση και ο πολιτισμός, με την επίδραση του ανθρώπου επί αυτών; Προτού δώσω την απάντηση, θα ήθελα να αναφερθώ στους ορισμούς τι είναι Περιβάλλον – Φύση και τι Πολιτισμός. Περιβάλλον – Φύση είναι: Όλος ο κόσμος, γήινος και ουράνιος, μαζί με όλα τα άψυχα και έμψυχα και τους φυσικούς νόμους που τον διέπουν. Και που μέσα σ' αυτό ζει και κινείται ο άνθρωπος. Πολιτισμός είναι: Το σύνολο των προσπαθειών, ενεργειών και δραστηριοτήτων των ανθρώπων να πραγματοποιήσουν τους σκοπούς της ζωής τους, όποιο κι αν είναι, ψυχοπνευματικής, κοινωνικής ή υλικής υφής, μέσα σε ορισμένο φυσικό και κοινωνικό περιβάλλον, το οποίο θα διαμορφώσουν ανάλογα με τους στόχους που έχουν θέσει συνειδητά για τη βελτίωση της ζωής τους. Και αυτή η βελτίωση απλώνεται σε όλα τα πεδία: στο ηθικό, το αισθητικό, το θρησκευτικό, το κοινωνικό, το υλικό κ.λπ. Άρα, λοιπόν, και στα δύο, περιβάλλον και πολιτισμός, υπάρχει ένας κοινός παράγων· ο άνθρωπος.

Σήμερα, το περιβάλλον – φύση και ο πολιτισμός υποφέρουν συγχρόνως, επειδή και οι δύο αλληλοεπηρεάζονται και η φθορά του ενός προκαλεί και την άμεση ή έμμεση φθορά του άλλου, από την επίδραση των ανθρώπων. Μια προσεκτική παρατήρηση των επιτελεσθέντων μεταβολών του περιβάλλοντος – φύση τα τελευταία εξήντα-εβδομήντα χρόνια, μας κάνει να δεχτούμε αυτήν την αλληλεξάρτηση. Οι άνθρωποι αντλούν όλα τα στοιχεία της ζωής τους από το περιβάλλον – φύση. Ακόμα και την αισιοδοξία. Η γη και η θάλασσα μάζ δίνουν τροφή. Τα δάση το οξυγόνο. Οι πηγές το πολύτιμο αγαθό που ονομάζεται νερό. Ο διαυγής ουρανός την ηλιακή θερμική ενέργεια.

Σ' όλα αυτά όμως τα περιβαλλοντικά στοιχεία, ο κυρίαρχος αλαζόνας άνθρωπος από πλεονεξία επιφέρει ανελέητη καταστροφή και απαισιοδοξία. Οι επιπτώσεις της ανάπτυξης, η φθορά, η εσκεμμένη καταστροφή, απειλούν όλο και περισσότερο το φυσικό περιβάλλον που εκτίθεται στην επαφή με τις υποδομές, την αδόκιμη χρήση της οικιστικής και τουριστικής ανάπτυξης, την κάθε είδους ρύπανση (εδώ πρέπει να σημειωθεί ότι σήμερα η συγκέντρωση και μόνον του διοξειδίου του άνθρακα είναι 60 φορές μεγαλύτερη από ό,τι στην προβιομηχανική εποχή), και τις μακροχρόνιες επιπτώσεις των κλιματολογικών αλλαγών.

Σήμερα που το ανθρώπινο δυναμικό της γης ξεπερνά τα επτάμισι δισεκατομμύρια ψυχές –αριθμός πολύ μεγάλος–, κάθε άτομο γίνεται πολλές φορές στη ζωή του, εκών-άκων, επιζήμιος στο περιβάλλον – φύση. Μπορεί από απροσεξία ή εσκεμμένα να κάψει δάση, να μολύνει νερά, να ρυπάνει. Από κακή έννοια του συμφέροντος, τα εργοστάσια με τα προβλήματα και με τους ρύπους τους μολύνουν το υπέδαφος και τον αέρα, τα κάθε είδους πλεούμενα μολύνουν τις θάλασσες και τις ακρογιαλιές, οι ασυνείδητοι με τα απορρίμματα «του πολιτισμού» βρομίζουν τις πόλεις και την ύπαιθρο. Και τέλος, μεγάλες εκτάσεις της γης γίνονται άγονες, από κακούς ανθρώπινους υπολογισμούς, επιφέροντας έτσι διατάραξη της φυσικής αρμονίας.

Οι επιστήμονες προσπαθώντας να καλυτερεύσουν και να απλουστεύσουν τη ζωή των ανθρώπων καταφεύγουν σε διάφορες ανακαλύψεις (διάσπαση του ατόμου, ακτίνες λέιζερ κ.λπ.). Αν οι ανακαλύψεις αυτές χρησιμοποιηθούν κατάλληλα και ειρηνικά, έχει καλώς. Αν όμως ξεφεύγουν του ειρηνικού σκοπού τους τότε γίνονται στα χέρια των παρανοϊκών και των άπληστων όπλο αυτοκαταστροφής

της ανθρωπότητας. Και τότε όλοι έχουμε συμμετοχή στον επικείμενο όλεθρο.

Άρα, έχουμε χρέος όλοι, επιστήμονες και απλοί πολίτες, να ελέγχουμε τις ανακαλύψεις αυτές, ώστε να προλάβουμε και τις απότομες καταστροφές (ατομικές βόμβες, πυρηνικά εργοστάσια κ.λπ.) και τις προοδευτικές (φυτοφάρμακα, τοξικά, βιομηχανικά απόβλητα, πυρκαγιές και άλλα), που είναι εξ ίσου μεγάλες και καταστροφικές.

Οι ανακαλύψεις που έγιναν στα τελευταία εβδομήντα-ογδόντα χρόνια είναι περισσότερες και πλέον σημαντικές από τις ανακαλύψεις που έγιναν μέσα στα προηγούμενα πέντε χιλιάδες χρόνια. Γιατί τότε ο άνθρωπος ζούσε στο περιβάλλον – φύση χωρίς να το ενοχλεί. Οι μεγάλες ζημιές του περιβάλλοντος άρχισαν να γίνονται αισθητές από το 1920. Αν οι μεγάλες ή οι μικρές παρεμβάσεις, που έγιναν και γίνονται από τον άνθρωπο κάθε ημέρα στον πλανήτη, μπορούσαν να γίνουν όλες γνωστές και πολλαπλασιαζόντουσαν (υποθετικά) επί εκατό εκατομμύρια και ο αριθμός αυτός πολλαπλασιαστεί επί τριακόσιες εξήντα ημέρες, και το γινόμενο αυτό επί 70 έτη, τότε θα παρουσιαζόταν ένας εξωφρενικός αστρονομικός αριθμός ζημιών που έχει επιφέρει μεγάλη καταστροφή στο οικοσύστημα της γης. Με πολλή λύπη εξακριβώθηκε αυτή η δραματική αλήθεια, λες και η ανθρωπότητα έχει να κάνει μ' έναν άσπονδο εξωγήινο εχθρό, ενώ το περιβάλλον που ζούμε και κινούμεθα, όπως είπαμε, δεν είναι άλλο παρά η ίδια η ζωή μας.

Βέβαια, οι ζημιές αυτές, που γρήγορα συσσωρεύτηκαν όλα αυτά τα χρόνια, και δεν είναι μία αμελητέα ποσότητα, επέφεραν την επιτακτική ανάγκη να χτυπήσει το περιβάλλον – φύση πρόωρα το καμπανάκι του κινδύνου του. Και επειδή το καμπανάκι χτύπησε, ας προσθέσουμε κι εμείς την ισχυρή φωνή μας για την προστασία του στο σύνθημα ΠΡΟΣΤΑΤΕΨΤΕ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ.

Δεν υπάρχει δικαιολογία να μην παίρνουμε το ζωοσπήριο αυτό σύνθημα σαν προσωπική μας υπόθεση και να μην χρονοτριβούμε ώστε να είναι πλέον αργά για να παρέμβουμε. Ενθυμούμενοι άλλωστε και το απόφθεγμα «Αντιλαμβάνομαστε την αξία ενός πράγματος μόνον όταν το χάσουμε». Σήμερα με την πλήρη αστικοποίηση πόλεων και υπαίθρου και τις συνταρακτικές τεχνικές και επιστημονικές επιτυχίες και προόδους, ο σύγχρονος άνθρωπος ζώντας σε μία ανεργάτιστη κοινωνία οπού μέσα της εισχώρησε ο καιροσκοπισμός, η αλλοτρίωση, η βία και η εγκληματικότητα, άγνωστος μέσα σε αγνώστους, δεν απολαμβάνει πλέον τη χαρά της ζωής παρά μόνο σκοτούρες, άγχη και αγωνίες.

Η τεχνική και μηχανική ανάπτυξη, η αστικοποίηση, η

ανταγωνιστική κοινωνία, ο καταναλωτισμός και, πάνω απ' όλα, η απομάκρυνσή του από το φυσικό του περιβάλλον και από τον φυσικό τρόπο ζωής του, επηρέασαν τον χαρακτήρα του, ώστε να χάσει την ιδιαιτέρα του προσωπικότητα και να γίνει απόκοσμος. Αναζητώντας την ευημερία του στο κυνήγι των υλικών αγαθών. Θεωρώντας ξεπερασμένες όλες τις ηθικές αξίες που, αν μερικοί επιμένουν να τις υπερασπίζονται θεωρούνται ονειροπόλοι, και αντιμετωπίζονται ως εξωπραγματικοί, καθώς όλα πωλούνται και όλα αγοράζονται, με αποτέλεσμα ο σύγχρονος άνθρωπος να απομακρύνεται από τον πλησίον του και δυστυχώς και από τον ίδιο του τον εαυτό. Μέρα με τη μέρα, χρόνο με τον χρόνο, ο σημερινός άνθρωπος γεμίζοντας φροντίδες, γίνεται πιο αγχώδης και νευρικός, αγανακτισμένος, δυσπνοϊκός, αμίλητος και αγέλαστος, τόσο που κάπου κάπου ν' αναπολεί, αλλά χωρίς να μπορεί να επαναφέρει, τους παλιούς καλούς καιρούς, τους παλιούς χαμένους παραδείσους του λαϊκού πολιτισμού, που οι άνθρωποι τότε, παρόλες τις αντιξοότητες και τις στερήσεις, είχαν την αμεριμνησία χωρίς το σημερινό άγχος του καταναλωτισμού και της ανταγωνιστικότητας.

Τα δάση, οι πολύχρωμοι κάμποι, οι δαντελένιες ακρογιαλιές, το κελάρυσμα του νερού στα ρυάκια, το κελήδημα των πουλιών κ.ά. δεν είναι είδη πρώτης ανάγκης (τροφή ή κατοικία). Είναι όμως στην πραγματικότητα είδη πρωτίστης ανάγκης, γιατί αυτά μας δίνουν το ερέθισμα για την καλή λειτουργικότητα του οργανισμού μας, την πνευματική μας ανάταση και την ισόρροπη οικολογική τάξη στον Πλανήτη Γη. Οι πρόγονοί μας που ήξεραν καλά ότι η ψυχική καλλιέργεια και ανάταση του ανθρώπινου νου είχαν βοηθή τη φύση, αναγνωρίζοντας ότι ο κόσμος είναι «Σύστημα εξ ουρανού και γης και των εν τούτοις φύσεων» σοφά θεοποίησαν τον ορισμό αυτό και συνδέοντάς τον με το «Θείο», του είχαν δώσει και έναν βαθύ συμβολισμό: «Τον σεβασμό του ανθρώπου προς αυτό και την απόκτηση σαφούς και ενσυνείδητης γνώσεως για τη σημασία της αξίας του». Αξίας που δυστυχώς χρόνο με τον χρόνο, μέρα με τη μέρα, εκπίπτει, ολοένα και περισσότερο, παιζόμενη στο χρηματιστήριο των ακόρεστων κερδοφόρων σκοπιμοτήτων, δάση, ποτάμια, θάλασσες, λίμνες, οροπέδια, τα καταβροχθίζει με βουλιμία ο Μολώχ του κέρδους. Ενός κέρδους που δεν αποδέχεται σήμερα αυτό που δεχόντουσαν οι προπάτορές μας, δηλαδή αυτή τη θαυμαστή τάξη που υπάρχει στο Σύμπαν. Και που κατέληξαν στο συμπέρασμα «κατά τον δόντα λόγον» να είναι και η συμπεριφορά του ανθρώπου προς τα έμψυχα όντα αφού έτσι έχουν τα πράγματα. Δηλαδή, να βρίσκονται σε αρμονία με την παγκόσμια τάξη. Γιατί αν επέλθει καταστροφή σε ένα κομμάτι του περιβάλλοντος – φύση, δεν γίνεται μια ζημία, αλλά διαπράττεται μια αδικία και αυτό γίνεται αιτία να διαταραχθεί η φυσική αρμονία.

Είναι να θαυμάζει κανείς πως με πόση ευαισθησία έβλεπαν το περιβάλλον – φύση και γενικότερα την όλη οικολογία οι αρχαίοι Έλληνες, χωρίς να αντιμετωπίζουν οξύτατο πρόβλημα όμως εμείς σήμερα. Γιατί από νωρίς είχαν ασχοληθεί μ' αυτό και με τρόπο πολύ ορθό. Έδωσαν δηλαδή την προτεραιότητα στο «κατ' αρετή ζην» όπως και στις έννοιες του μέτρου, του ρυθμού, της αρμονίας και της λιτότητας. Έννοιες που σήμερα η ανθρωπότητα δεν ακολουθεί και «κατά κακία ζην».

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΘΑΝ. ΤΣΑΝΤΙΛΗΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΑΡΒΑΝΙΤΗ

Κορίτσι μας καλό ταξίδι στην όμορφη και γεμάτη αγάπη και εμπειρίες ψυχή σου. Πάντα έλεγες "Το σώμα δε με νοιάζει τι θα απογίνει αν δεν είμαι εδώ" και ίσως να 'χες δίκιο... την ψυχή σου όμως την εμπλούτισες με αξίες και ήθος που δύσκολα συναντά κανείς.

Υπήρξες το στήριγμά μας, πρωτοπόρα, δυναμική με όνειρα, μια αστείρευτη πηγή ενέργειας και έμπνευσης!

Θυμόμαστε τους χορούς, τα ταξίδια, τα αστεία που κάναμε...

Πάντα μπροστά και πάντα με μια διάθεση να μάθεις

όσα περισσότερα γίνεται και να είσαι ένα βήμα πιο μπροστά από την εποχή, που ζούμε.

Δε θα ξεχάσω που σε έπαιρνα από τα μαθήματα για e-shop και μου έλεγες "Αχ, να 'μουν δέκα χρόνια νεότερη, θα άνοιγα και ένα!"... Αρκετές φορές ένιωθα ότι δε σε προλαβαίνω...

Θα σε θυμόμαστε ως ένα ανήσυχο και ταξιδιάρικο πνεύμα. Τιμή μας που ήσουν στη ζωή μας και μας γαλούχησες με αξίες και ιδανικά. Έφυγες μαχήτρια, δε περιμέναμε κάτι διαφορετικό.

Η γοητευμένη Οικογένεια σου
Άρης - Σοφία - Έλενα

ΠΡΟΣΦΟΡΑ

Ο Άρνης Σούγγελας προσέφερε ένα χρηματικό ποσό στον Σύλλογο Τερψιθεατών, στη μνήμη της αγαπημένης του συζύγου Αικατερίνης Νικ. Αρβανίτη.

The seventh page is translated and edited by Georgia N. Kollias - Daskalakis, M.P.A.

VIRGIN, EVERYTHING JOY

By Father Nektarios

Among the holy relics of the Holy Monastery of Strofades and Agios Dionysios, in Zakynthos, is the miraculous icon of the Most Holy Theotokos "I Panto Chara". Tradition states that Empress Irene Laskarina, passing by Zakynthos with her fleet, stopped on the island of Strofades and prayed to the Virgin to heal her sister. The Virgin Mary performed her miracle and the empress on the return journey passed through the island, announced the miracle to the monks and promised to help them in whatever they wanted. They asked her to build the Monastery in the form of a fortress, to protect them from pirate raids. Irene fulfilled the pious wish of the monks, who thanked the Virgin Mary and wanting to express the joy she gave them, called her "The Joy of All".

But how was the Virgin Mary born? What was her life like? Why was Her body never found? How old was she? These are just some of the goal setting shareware that you can use.

She was the only daughter of Anna and Joachim, who miraculously, at an advanced age, gave birth to her and gave her the name Mariam, which means queen, lady and hope. When she was three years old, her parents took her to the Temple, where she lived for 12 years. When she was 15, the priests handed her over for protection to an elderly man, Joseph, who was a widow and father of three, as her parents had already passed away.

In Nazareth, where she lived, the Archangel Gabriel visited her and said: "Hail, rejoicing, the Lord is with you." Then she learned what her mission was, which she gladly accepted. A few months later, Jesus was born in Bethlehem. The Virgin Mary was always near Him, until the moments of the Crucifixion, the Resurrection and the Ascension. From the book of Acts we know that the Virgin Mary remained with Him until the Pentecost.

Shortly before Her sleep, the following miracle happened. The Apostles were not all in Jerusalem. Then, suddenly, a cloud grabbed them and brought them all to the bed, where the Virgin was lying. When she fell asleep, with psalms and hymns, they placed Gethsemane in her memory. The only one who was not present was the Apostle Thomas, who left three days later. The Apostles for his sake opened the tomb and saw that the body was missing. Her holy body had been transferred from earth to Heaven.

The Virgin Mary was three years old when she entered the Temple. She stayed in the sanctuary for twelve years. Three months after she left the sanctuary until the Annunciation and nine months pregnant, she gives birth to Christ at the age of sixteen. She lived with Christ for thirty-two years, so 48 years he lives His Crucifixion, Resurrection and Ascension. He lived for another eleven years after Pentecost and died in Gethsemane at the age of 59.

SUMMER FOOD POISONING

By Dr. Cissie Kozoni

The fashion of tropical travel, and the overcrowding in resorts contributes to the poor quality of food on offer. Frequent air travel with catered food is a significant health risk that may not normally be life-threatening, but it certainly spoils some precious vacation days.

The term food poisoning is very often used.

Food poisoning is a syndrome characterized by diarrhea, anorexia, nausea, vomiting and fever. These symptoms start abruptly and are accompanied by abdominal pain. The patient usually recovers, even without treatment within one to three days.

CAUSES OF FOOD POISONING

There are indeed many germs, microbial toxins and viruses that grow in food and cause food poisoning. The heat of summer is an ideal condition for their rapid multiplication.

The microorganisms that are guilty of summer food poisoning are salmonella, coliforms, sigella, staphylococcus, vibrio parahaemolyticus, bacillus cereus, etc. Also,

parasites such as lamblias and cryptosporos, as well as rotaviruses, can be causes of gastroenteritis.

In countries with poor sanitation, water can be a source of contamination. Diarrhea is mainly caused by fresh vegetables and fruits, seafood, dairy products and ice cream.

"TRAVELERS' DIARRHEA"

The most common acute gastroenteritis occurs in travelers that visit tropical and subtropical countries and other regions. It occurs in individuals or in the form of a small epidemic. It is a mild disease but the fact should not be ignored that due to spoilage of poorly preserved food, it occurs in both Mediterranean countries and in Greece.

Its cause is the enterotoxigenic coliform bacterium. Traveler's diarrhea affects many tourists each year when they face a significant change in climate, social conditions and level of hygiene from the corresponding conditions prevailing in the place where they come from.

TREATMENT OF FOOD POISONING

The doctor will recommend replenishing oral fluids (such as water, tea, chamomile) and replenishing electrolytes with light food that has enough salt. Sometimes antiemetic, antipyretic, and antidiarrheal drugs are needed, and a proper diet must be followed for recovery to occur quickly.

Antibiotics are given only on the order of the treating physician.

PRECAUTIONS TO BE TAKEN BY SUMMER TRAVELERS

The main precaution is to avoid possible sources of infections, such as suspected dairy products, ice cream, seafood, fresh vegetables and fruits. Better to consume bottled water in tropical and subtropical countries. Generally travelers should pay attention to their food and drink in terms of cleanliness and quality.

THE HANDKERCHIEF

By Vasiliki Salourou Trova

The handkerchief, depending on the use, the fabric, the size, the color, the embroidery and the plumes, even the area, has many names.

The handkerchief, the so-called nasopharynx, is usually white for men and larger, while for women it is embroidered, colored and smaller.

The history of the handkerchief is very old. According to others, it started in Persia. Of course, today, handkerchiefs, at least on the nose, have been replaced by tissues, as well as food towels from paper towels. Until the middle of the last century, of the 20th, many handkerchiefs were great works of art, as in the short story of Grigorios Xenopoulos "The Zakynthian handkerchief", inspired by a folk rhyme of his island. Apart from the monogram, which the girls embroidered, the rhinoceros were decorated with lace and colorful embroidery and were made of very thin fabrics, such as cotton, tulle, silk.

Of course, in their dowry, they prepared dozens of handkerchiefs, because they had to offer gifts to the groom's relatives. The handkerchiefs that had and have a special place, were the head scarves. The handkerchiefs, the handkerchiefs, as the people say, even the neck, the famous scarves, women never stopped using them.

The women of our village had a great relationship with the headscarves. All of them, young and old, wore handkerchiefs. The young women covered their heads with the famous white cotton, which was an integral part of their daily costume in agricultural work, tied with the "kourouki". Usually married women wore brown handkerchiefs, the so-called roofs, and mourners, young and old, wore black handkerchiefs and, of course, widows never took them off while they were alive. The phrases are known in our village, then of course, in the past, when in Nafpaktos they also went on foot, with which they gave the order: "bring me a cotton", which, of course, was white, or one that was brown, or a black handkerchief and a little more cloth, for men's trousers, or a few for

orearms (then they used the forearm and not the measure), and if there was money left, for women's everyday dresses.

Famous handkerchiefs, in addition to foreign ones, such as Viennese and Indian, or Parisian, were from Kalamata. Even the song says: "if you go to Kalamata and 'come with the good, bring me a handkerchief, to tie around my neck...". However, our late compatriot Giannis Gaitanis, who published the newspaper "Ta Nea tis Roumeli", also had the following poem about the handkerchief: "mountain how did you weave it / on what loom did it spread and you burned their hearts... »

In some parts of our country, the horses used by the bride and groom on their wedding day were decorated with fancy handkerchiefs.

The gold embroidered "beans" with the sequins, the beads and the coins, real or fake, were a necessary complement to the Greek costumes. In many parts of Asia Minor they covered the "sini" (baking tray) with sweets with handkerchiefs. These handkerchiefs were larger, finely woven and embroidered with gold or silver thread.

The handkerchief, in addition to its practical use, is intertwined with various manifestations of joy, even trade agreements or engagements, the so-called "handkerchiefs", while they are inextricably linked to human pain. The handkerchief becomes, as mentioned, a symbol of mourning for the death of loved ones and women wear the so-called black crepes and hold handkerchiefs with a black border. At the separation, when our people leave for strangers, we say goodbye to them by waving a handkerchief. Our popular muse never stopped praising the handkerchief, such as: "Or I was waiting for my good one to come from abroad and you burned their hearts...»

In some parts of our country, the horses used by the bride and groom on their wedding day were decorated with fancy handkerchiefs.

The gold embroidered "beans" with the sequins, the beads and the coins, real or fake, were a necessary complement to Greek costumes. In many parts of Asia Minor they covered the "sini" (baking tray) with sweets with handkerchiefs. These handkerchiefs were larger, finely woven and embroidered with gold or silver thread.

The handkerchief, in addition to its practical use, is intertwined with various manifestations of joy, even trade agreements or engagements, the so-called "handkerchiefs", while they are inextricably linked to human pain. The handkerchief becomes, as mentioned, a symbol of mourning for the death of loved ones. Women wear the so-called black crepes and hold handkerchiefs with a black border. During separations, when our people leave for abroad, we say goodbye to them by waving a handkerchief for a final farewell. Popular muses never stopped clutching the handkerchief, such as: "As I was waiting for my good one to come from abroad.

"and 'he' sent me a handkerchief a gold handkerchief...". Elsewhere, he sings about the bride, who drags the dance holding a white or colorful fancy scarf and, also: "You are all in white, your costume is white and you tied a white scarf (veil) around your hair...".

From antiquity the handkerchief is presented in Greece with the cobwebs of Athena. Even in fairy tales, the fairies are presented with white and colorful veils, which were woven in the marble threshing floors by the fountains and when someone was about to grab the veil, the fairy could not leave (magnate).

Also, our folk muse praises the embroidered handkerchief, the musk-scented and washed with musk soap, the colorful, the gold-embroidered, even the "snatched" handkerchief from the young, beautiful girl's head.

In some parts of our country, men also put and put cloth handkerchiefs around the hat. Even scarves, silk or wool, worn by men, are a kind of handkerchief.

The use of handkerchiefs has played and still plays a role, depending on the climatic conditions of each place. Of course the handkerchief in Greek folklore is inexhaustible.

For the women of our village, however, of the past, when the agricultural and livestock work kept the inhabitants busy, the headscarf was necessary to stay cool and keep hair in place during the summer work.

Have a good summer!

